

Industriministeren (Erling Jensen):

Spørgsmål om sygesikring hører under socialministeriet, der har oplyst, at bestemmelserne om rejsesygesikring er fastsat ved bekendtgørelse nr. 37 af 25. januar 1980 om rejsesygesikring, der er udstedt med hjemmel i sygesikringslovens § 15.

Af bekendtgørelsen fremgår, at rejsesygesikringen dels kun gælder sikredes ferieophold eller studieophold for egen regning, dels er begrænset geografisk og endelig kun gælder visse nærmere angivne ydelser.

De samlede offentlige udgifter til sygesikring udgjorde i 1979 i alt 3,646 milliarder, hvilket svarer til ca. 710 kr. pr. indbygger.

De samlede offentlige udgifter til rejsesygesikring har til sammenligning i 1979 udgjort 23 mill. kr., svarende til ca. 4,40 kr. pr. indbygger.

En udvidelse af rejsesygesikringen til også at omfatte rejser i forbindelse med erhvervsformål kan efter meget skønsmæssige beregninger foretaget på grundlag af rejseaktiviteten i 1979 antages at medføre en stigning i udgifterne til rejsesygesikring på ca. 6 mill. kr. i 1979-priser – en forhøjelse, som i den nuværende økonomiske situation ikke skønnes acceptabel.

Socialministeriet har i øvrigt gjort opmærksom på, at erhvervsrejsende i tilfælde af sygdom i et vist omfang er dækket af internationale overenskomster. Således dækker den nordiske overenskomst om ydelser ved sygdom, svangerskab og fødsel også erhvervsrejser i de nordiske lande.

EF-reglerne giver lønmodtagere ret til sygebehandling også under erhvervsrejser i EF-landene, og endelig er erhvervmæssigt rejsende dækket ved rejse i Storbritannien efter reglerne i den dansk-britiske socialforsikringsoverenskomst.

Spm. nr. 974

Til *miljøministeren* (6/5 81) af:

Mølgaard (DR):

»Er det korrekt, at en del af de oprindeligt planlagte undersøgelser i forbindelse med atomaffaldsundersøgelserne i Nordvestjylland er udskudt eller opgivet, og at delrapporteringen er indskrænket i forhold til det oprindeligt planlagte?«

Begrundelse

I forvejen var der fra mange sagkyndiges side stillet alvorlige spørgsmålstejn ved tilstrækkeligheden af elværkernes affaldsundersøgelser. Hvis ambitionsniveauet nu er sænket i forhold til elværkernes egen rapportoversigt fra november 1980, må det give anledning til ekstra stor bekymring – og ministerens oplysninger herom efterlyses derfor med spørgsmålet.

Besvarelse (14/5 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Resultater af to typer målinger med højfrekvent måleudstyr skulle indgå i rapporter angivet i elværkernes rapportoversigt fra november 1980:

1. Refleksionsmålinger fra dybe borehuller i salt.
2. Transmissionsmålinger mellem dybe borehuller i salt.

Elværkerne oplyste i begyndelsen af 1981, at rapportering til myndighederne ville indeholde resultater fra refleksionsmålinger, men ikke resultater af transmissionsmålinger, da udstyret ikke var færdigudviklet til praktisk brug. Med hensyn til eventuel forlængelse af undersøgelsestiden er projektet åbent over for forslag fra myndighederne ved disses afsluttende sikkerhedsbehandling om visse supplerende mindre undersøgelser. Det blev dog fremholdt, at boremudderets tilstand sætter en stærkt tidsmæssig begrænsning på eventuelle efterfølgende sonde målinger.

Undersøgelseernes tilstrækkelighed vil blive taget op i myndighedernes afsluttende vurdering.«

Spm. nr. 975

Til *miljøministeren* (6/5 81) af:

Mølgaard (DR):

»Har myndighederne i forbindelse med elværkernes atomaffaldsundersøgelser på Mors taget principiel stilling til dybhulsløsningsens egnethed?«

Begrundelse